

на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, да се тълкува в смисъл, че допуска държава членка да прекрати плащането занапред и да иска възстановяването на всички плащания за отпусната по националното ѝ право пенсия за старост на гражданин на тази държава, когато предвидените в текста на регламента изисквания са налице само към датата на отпускането на пенсията, и по съображения, основани само на националното право, според които към датата на отпускането на пенсията не е прекратено осигуряването на лицето в друга държава членка, признат е осигурителен стаж чрез заплащане на осигурителни вноски по националното право, без да се вземат предвид завършени към датата на отпускане на пенсията осигурителни периоди в друга държава членка и без да се излагат съображения, че е следвало да се определи различен размер на пенсията?

В случай че е допустимо възстановяването на плащанията на пенсията, то следва ли от принципите за равностойност и ефективност по правото на Европейския съюз, че се дължи и лихва, когато по националното право на държавата членка не се предвижда лихва при възстановяване на пенсия, отпусната по международен договор?

(¹) ОВ L 149, стр. 2; Специално българско издание: глава 5, том 1, стр. 26

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд Велико Търново (България) на 4 март 2013 година — „ФИРИН“ ООД/Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — Велико Търново

(Дело C-107/13)

(2013/C 129/19)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд Велико Търново

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ФИРИН“ ООД

Отвeтник: Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — Велико Търново

Преюдициални въпроси

1. Следва ли в случаите като този в главното производство, при които е приспаднало веднага и ефективно ДДС, свързано със заплатен аванс срещу бъдеща и ясно идентифицирана облагаема доставка на стоки, взаимосвързаното тълкуване на разпоредбите на чл. 168,б.А вр. с чл. 65, чл. 90, т.1 и чл. 185, т.1 от Директива 2006/112/ЕО (¹) на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да обуслови извод, че правото на приспадане не трябва да се признава към момента на упражняването му с оглед на неизпълнението по обективни и/или субективни причини на главната престация съобразно условията на доставката?

2. Следва ли в резултат от това взаимосвързано тълкуване и при съобразяване на принципа за неутралността на ДДС изводът, че има (съответно няма) значение в тази ситуация обективната възможност на доставчика за корекция на фактурираните ДДС и/или основа по фактурата по реда на националния закон и как такава корекция би повлияла върху отказа да се признае първоначалното приспадане?

3. Позволява ли тълкуването на разпоредбите на чл. 205 във връзка с чл. 168 б.А и чл. 193 с оглед и на съображение 44 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност на държавите членки да отрекат приспадане на ДДС на получател на доставка чрез използване само на критерии, приети от самите тях в националния закон, според които се определя задължение за различен от платеща на данъка субект и при положение че в такъв случай крайният данъчен резултат би бил различен от резултата, при който определените от държавата членка правила биха били спазени стриктно?

4. В случай че отговорът на третия въпрос е положителен, при прилагането на чл. 205 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, допустимо и съвместимо ли е с принципите на ефективност и пропорционалност национално законодателство като разглежданото в главното производство, което въвежда солидарна отговорност за ДДС чрез ползването на презумпции, чиито предпоставки представляват не наличие на пряко установими обективни факти, а формулиране на правни институти на гражданското право, споровете по повод на които се решават окончателно по друг процесуален ред?

(¹) ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

Иск, предявен на 11 март 2013 г. — Европейска комисия/Унгария

(Дело C-115/13)

(2013/C 129/20)

Език на производството: унгарски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: С. Barslev и А. Sipos)

Отвeтник: Унгария

Искания на ищеца

— да се приеме за установено, че Унгария не е изпълнила задълженията си по силата на членове 19—21 от Директива 92/83/ЕИО ⁽¹⁾ във връзка с член 22, параграф 7 от същата директива и с член 3, параграф 1 от Директива 92/84/ЕИО ⁽²⁾, като е приела и е запазила в сила разпоредби, съгласно които при определени от националната правна уредба обстоятелства

— се определя HUF 0 ставка на акциза при производството на етилов алкохол в дестилерии за конкретен клиент („bérfőzető“),

— се освобождава от акциз производството на етилов алкохол от физически лица,

— да се осъди Унгария да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Съгласно член 19 от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки Унгария е длъжна да наложи върху дестилатите акциз със ставка, определена съгласно директивата, по-специално съгласно член 21 от нея, и да запази в сила национална уредба, която да е в съответствие с тези изисквания. От своя страна в член 22 от директивата са уредени случаите, в които държавите членки могат да налагат намалени акцизни ставки в сравнение със стандартната национална ставка на акциза.

Съгласно член 64, параграф 3 от унгарския Закон СХХVII от 2003 г. за акцизите и специалните правила в областта на продажбата на акцизни стоки (a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi СХХVII. törvény) при дестилация за конкретни клиенти акцизът върху дестилата, произведен със суровини на конкретния клиент, по чиято поръчка се извършва дестилацията, е 0 HUF за количество до 50 литра годишно за конкретен клиент. Директивата обаче не допуска прилагането на намалена ставка, която е по-малко от 50 % от стандартната национална ставка на акциза.

Освен това, съгласно същия национален закон домашното производство на етилов алкохол е освободено от акциз за количество до 50 литра годишно. Директива 92/83/ЕИО не съдържа разпоредби относно освобождаването от акциз на домашното производство на етилов алкохол и затова Комисията счита, че не е възможно въвеждането на освобождаване от акциз на национално равнище да не наруши директивата. Ако волята на законодателя на Съюза беше да предвиди подобна възможност, съответната разпоредба в тази насока щеше да бъде включена изрично в директивата. При спазване на необходимите

изисквания директивата позволява единствено освобождаване от акциз на домашното производство на бира, вино и други напитки, получени от ферментация.

⁽¹⁾ Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки (ОВ L 316, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 152).

⁽²⁾ Директива 92/84/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година относно сближаването на акцизните ставки на алкохола и алкохолните напитки (ОВ L 316, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 159).

Определение на председателя на трети състав на Съда от 1 март 2013 г. (преюдициално запитване, отправено от High Court of Ireland — Ирландия) — Irish Bank Resolution Corp. Ltd, по-рано известно като Anglo Irish Bank Corp. Ltd/Sean Quinn и др.

(Дело C-634/11) ⁽¹⁾

(2013/C 129/21)

Език на производството: английски

Председателят на трети състав разпорежда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 73, 10.3.2012 г.

Определение на председателя на Съда от 6 март 2013 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-333/12) ⁽¹⁾

(2013/C 129/22)

Език на производството: полски

Председателят на Съда разпорежда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 287, 22.09.2012 г.

Определение на председателя на Съда от 14 февруари 2013 г. (преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Törvényszék (по-рано Fővárosi Bíróság) — Унгария) — Peró Gáz Kft/János Balla

(Дело C-349/12) ⁽¹⁾

(2013/C 129/23)

Език на производството: унгарски

Председателят на Съда разпорежда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 311, 13.10.2012 г.